

- Mk 9:30** Potom vyšli ztadiaľ a išli pomimo cez Galileu, a nechcel, aby *to* niekto zvedel,
- Mk 9:31** lebo učil svojich učeníkov a hovoril im: Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí, a zabijú ho. No, keď ho zabijú, tretieho dňa vstane z mŕtvych.
- Mk 9:32** Ale oni nerozumeli tomu slovu a báli sa ho opýtať sa.
- Mk 9:33** A prišli do Kafarnauma. A keď bol v dome, pýtal sa ich: O čom ste to rozmýšľali medzi sebou na ceste?
- Mk 9:34** Ale oni mlčali. Lebo sa shovárali medzi sebou na ceste *o tom*, ktorý *je* väčší.
- Mk 9:35** A sadnúc si zavolať dvanástich a povedal im: Ak chce niekto byť prvým, bude od všetkých najposlednejším a všetkých služobníkom.
- Mk 9:36** Potom vzal dieťa, postavil ho do prostredku medzi nich a vezmúc ho na ramená povedal im:
- Mk 9:37** Ktokoľvek by prijal jedno z takýchto detí v mojom mene, mňa prijíma; a ktokoľvek by mňa prijal, nie mňa prijíma, ale toho, ktorý ma poslal.
- Mk 9:38** A Ján mu povedal: Učiteľu, videli sme nejakého *človeka*, ktorý v tvojom mene vyháňa démonov a ktorý nechodí s nami, a zbraňovali sme mu *to*, pretože nechodí s nami.
- Mk 9:39** Ale Ježiš povedal: Nebráňte mu, lebo nieto nikoho, kto by v mojom mene činil divy, a mohol by hneď zle o mne hovoriť.
- Mk 9:40** Pretože kto nie je proti nám, je za nás.
- Mk 9:41** Lebo ktokoľvek by vás pohárom vody napojil v mojom mene, pretože ste Kristovi, ameň vám hovorím, že nestratí svojej odplaty.
- Mk 9:42** A ktokoľvek by pohoršil jedného z týchto maličkých, veriacich vo mňa, tomu by lepšie bolo, keby mu bol mlynský kameň zavesený okolo šije, a bol hodný do mora.
- Mk 9:43** A keby ťa pohoršovala tvoja ruka, odtni ju; lepšie ti je vojsť do života bezrukému, než aby si mal dve ruky a odišiel do pekla, do toho neuhasiteľného ohňa,
- Mk 9:44** kde ich červ nezomiera, a oheň nehasne.
- Mk 9:45** A keby ťa pohoršovala tvoja noha, odtni ju; lepšie ti je vojsť do života beznohému, než aby si mal dve nohy a bol hodný do pekla, do toho neuhasiteľného ohňa,
- Mk 9:46** kde ich červ nezomiera, a oheň nehasne.
- Mk 9:47** A keby ťa pohoršovalo tvoje oko, vylúp ho; lepšie ti je vojsť do kráľovstva Božieho jednookému, než aby si mal dve oči a bol hodný do ohnivého pekla,
- Mk 9:48** kde ich červ nezomiera, a oheň nehasne.
- Mk 9:49** Lebo každý bude osolený ohňom a každá obeť bude osolená soľou.
- Mk 9:50** Soľ *je* dobrá. Ale keby sa soľ stala neslanou, čím ju osolíte? Majte soľ v sebe a majte pokoj medzi sebou!

Modlitba: Nebeský Otec, otváraj nám Písma, prosíme Ťa o to v mene Pána Ježiša Krista. Amen

Dnes budeme pokračovať rozoberaním práce doktora teológie Jiřího Moskalu, Adventistu.

Už nepôjdem vetu po vete, ale prejdeme si len podstatnejšie autorove argumenty.

No skôr, ako sa pustíme do autorovho textu, rozdám najprv hrubú Biblickú schému, ktorá nám zobrazuje stav mŕtvych v starom zákone, stav mŕtvych po diele Golgoty, v tisícročnom kráľovstve a definitívny stav mŕtvych.

Dnešná kázeň bude aj trocha aj opakovaním kázni z učenia o posmrtnom živote

Či učenia o súdoch

Či učenia o človeka, ktorý je stvorený na obraz Boží, ktoré odzneli v roku 2015

Kto si ešte nevypočul tieto kázne, odporúčam mu ich vypočuť si, je tam veľa biblických veršov ktoré nebudem dnes opakovať, ale budem hovoriť priamo o stave človeka po smrti.

A dnes aj zaznie množstvo nových dopĺňujúcich právd učenia Biblie, či argumentov proti autorovým a Adventistickým výmyslom.

Na strane 3 autor začína nadpisom:

Odplata v deň súdu pri vzkriesení, alebo hneď po smrti?

Autor: Ďalším veľkým problémom (autor myslí učenia o večnom pekle) je predstava, že duša človeka ide hneď po smrti priamo do neba alebo do pekla. Ak je tento názor pravdivý, načo je deň súdu a deň vzkriesenia?

Autor neveriac evanjeliu nemôže ani správne pochopiť akékoľvek biblické učenie. Lebo Duch Svätý Písmo otvára a učí tých, ktorí uverili evanjeliu.

Autor má ducha Adventizmu, alebo Whiteovej a tak chápe posmrtný život v tomto duchu a preto nerozumie Božiemu slovu a aj súdom v Božom slove.

Duša človeka je nesmrteľná. Prečo? Lebo človek je stvorený na Boží obraz.

Adventisti neveria v nesmrteľnosť duše. A preto aj nerozlišujú stav človeka - ducha duše a tela či slova mŕtvy v rôznych kontextoch.

Duša človeka keďže je nesmrteľná, nemôže po smrti tela prestať existovať, či spať v nevedomosti.

Podľa biblickej schémy vidíme, že duša zomrelých v SZ šli do hádesu. O tom viac na budúce.

Po smrti Pána Ježiša duša neznovuzrodeného človeka ide aj dnes stále do hádesu. Toto miesto je to isté ako bolo v SZ šeol. Rozdiel je v reči, v ktorej je Písmo napísané.

Hebr. „šeol“ SZ= grécky „hádes“ NZ.

Neznovuzrodená duša (alebo inak povedané: mŕtvy, lebo má mŕtveho ducha) v hádese už prežíva utrpenie a do konečného pekla pôjde až po vzkriesení tiel neznovuzrodených, ktoré bude až po Tisícročnom kráľovstve. Čiže nespasený človek dostane po vzkriesení jeho tela telo to isté, neoslávené.

Duch a duša spaseného kresťana ide dnes po smrti do neba a tam je pri Bohu a pred začatím Tisícročného kráľovstva dostane vzkriesené oslávené telo. Zúčastní sa Baránkovej svadobnej hostiny a po skončení pozemských katastrof a pohybov kopcov či kontinentov prídu po Baránkovej svadobnej hostine tu na zem všetci vzkriesení znovuzrodení kraľovať spolu s Kristom.

Autor sa pýta: načo je potom deň súdu a deň vzkriesenia?

Nerozumie Písmu tak sa pýta.

Na schéme vidíme, že súd spaseného kresťana prebehol pri uverení tu na zemi v čase a priestore. Vtedy jeho mŕtvy duch ožil a odvtedy žije kresťan večný život. Naše hriechy boli potrestané pred 2000 rokmi na Golgote a v čase a priestore keď sme uverili Kristovej jedinej dokonalej a dokončenej obeti a jeho dielu a jeho menu, vtedy sa nám odpustili všetky hriechy. Súd nad našimi hriechmi už nikdy nebude, lebo prebehol na kríži v osobe Krista. Nám bola pri uverení pripočítané Kristova spravodlivosť a od znovuzrodenia sme v Kristovi a Boh na nás stále pozerá ako na Krista - ako na bezhriešnych. Ak zhrešíme, Kristus, jediný náš príhovorca sa za nás prihovára pred Otcom, Duch Svätý v nás pôsobí, že konáme pokánie, hriechy vyznávame Bohu a tak sme pred Bohom stále svätí a bezhriešni.

Rim 8:3 Čo bolo nemožné zákonu pre slabosť ľudskej prirodzenosti, to uskutočnil Boh, keď pre hriech poslal svojho Syna v tele podobnom hriešnemu a v tele odsúdil hriech.

Rim 8:4 aby sa požiadavka zákona splnila v nás, čo nežijeme podľa tela, ale podľa Ducha.

V Kristovom tele podobnom nášmu hriešnemu na kríži boli odsúdené hriechy tých, ktorí kedy verili a v budúcnosti po jeho smrti uveria tejto Božej ponuke a záchrany. Tak sa splnila požiadavka zákona potrestať každý hriech pre toho, kto uverí.

Katolíci minulý týždeň čítali v kostole tento verš:

Hebr 10:14 Lebo jednou obeťou zdokonalil navždy tých, ktorí sa posväcujú.

Jedinou obeťou Krista sme navždy zdokonalení pre večnosť a náš pozemský celoživotný proces je posväcovanie.

Katolíci ale týmto veršom nerozumejú a tak veria, že keď zhrešia—idú do pekla, vyspovedajú sa, ale ešte budú trpieť v očistci... a nik im aj tak nebo nezaručuje...

2Kor 5:21 Toho, ktorý nepoznal hriech, za nás urobil hriechom, aby sme sa v ňom stali Božou spravodlivosťou.

Pred Bohom sme stále spravodliví v Kristovi, lebo Kristus už pretrpel za všetky, aj budúce naše hriechy.

Súd, ktorý kresťan absolvuje pred Tisícročným kráľovstvom sa týka odmeňovania. Podľa skutkov ktoré iba znovuzrodený kresťan konal dostane primerane odmenu.

Čiže čím viac skutkov z viery kresťan spravil, tým väčšia jeho odmena bude a tým aj väčšiu pozíciu kraľovania bude mať v Tisícročnom kráľovstve, o čom hovorí podobenstvo hrivnách (Lk19, 11-27)

Duša nespaseného človeka ide po smrti do hádesu, môžeme tomu povedať aj predpeklie. Pri vzkriesení tiel po Tisícročnom kráľovstve bude súd nespasených pri Bielom tróne. (Zjv 20, 11-14)

Tam budú potrestané hriechy neveriacich Kristovmu dielu spasenia. Podľa množstva neviery a hriechov a odopierania milosti dostane človek idúci do večného pekla rôzne stupne pekelného utrpenia. Čím viac hrešil, čím viac vzdoroval Božej milosti, čím viac neprijímal posolstvo evanjelia tým

viac bude v pekle trpieť. Zvlášť viac utrpenia budú pre tých ktorí robili protivenstvá kresťanom, pretože tie Kristus hodnotí ako konanie proti jeho osobe, proti Bohu.

Autor aj cituje Biblické verše o súde pred Bielym trónom. A po nich nepoznajúc Boha, a Písmo mieša piate cez deviate argumenty: „**Dokážete si predstaviť aké problémy nastanú, keď človek na jednej strane hovorí, že odmena je daná každému okamžite ako zomrie, a na druhej strane verí, že o jeho budúcnosti bude rozhodnuté v deň súdu, ktorý bude prebiehať niekedy v budúcnosti? Hriešnik trpiaci v pekle by musel z pekla vyjsť von a potom by bol odsúdený a zasa by sa tam vrátil.**

Ako v zákone štátu každé slovo v má svoje miesto a význam, aj v Božom slove je podstatné každé slovo, dokonca aj čiarka.

Odmena podľa Božieho slova sa nedáva okamžite po smrti, ako si to autor myslí.

Odmena kresťanovi je daná pri vzkriesení jeho tela pred Tisícročným kráľovstvom.

Zjv 19:7 Radujme sa a plesajme a vzdajme jemu chválu, lebo prišla svadba Baránkova, a jeho manželka sa pripravila.

Zjv 19:8 A dala sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú *skutky* spravodlivosti svätých.

Náš skutočný deň súdu prebehol pri uverení, naše odmeny budú podľa zásluh udelené pred Baránkovou svadbou.

Súd nespaseného bude po Tisícročnom kráľovstve a pri vzkriesení jeho tela a rôznymi stupňami trestov bude podľa jeho hriechov odsúdený.

Lenže u nespaseného sú všetky jeho „dobré“ skutky mŕtve. To znamená žiadne, čiže do súdu sa mu neráta žiaden dobrý skutok, iba hriechy.

Kresťan pri obrátení robí pokánie aj z mŕtvych skutkov – čiže vyznáva to ako hriech - že sa chcel skutkami spasiť, či zaslúžiť si niečo, či nebo a uznáva že to bolo hriechom.

Zjv 20:13 A more vydalo mŕtvych, ktorí *boli* v ňom, i smrť i peklo daly mŕtvych, ktorí *boli* v nich, a boli súdení jeden každý podľa svojich skutkov.

I smrť, i peklo (hádes) i more.

Hádes vydal nespasené duše, tie dostali svoje neoslávené telá a boli súdení podľa svojich hriechov.

Istý kresťanský časopis tvrdil s hrubo vytlačenými písmenami, toto:

„Aké telo budú mať a či vôbec budú mať telo tí, ktorí budú vzkriesení k súdu. Písmo nedáva priamu odpoveď, k tomuto sa nevyjadruje.

Ako stručnú odpoveď na to dám odkazy na jasné a zrozumiteľné verše, ktoré si doma môžete pozrieť:

Daniel 12,2; Jn 5,28-29; Iz 66,24; Zjv 20,13; či dnešné čítanie: Mk 9,43-48;

Zjv 20:14 A smrť a peklo boly uvrhnuté do toho ohnivého jazera. Toto ohnivé jazero je tá druhá smrť.

Zjv 20:15 A jestli niekto nebol najdený zapísaný v knihe života, bol uvrhnutý do ohnivého jazera.

Až po vyjdení z hádesu sú neznovuzrodení uvrhnutí do večného pekla.

Na základe Božieho slova aj možno konštatovať, že najzbožnejší ľudia, napríklad katolíci toho najviac nahrešili, lebo ich zbožnosť je pred Bohom hriechom a ohavnosťou. Dokonca aj ich modlitby sú hriechom. Lebo sa nemodlia k živému a pravému Bohu. Nielen Zdravase, ale aj ich Otčenáše sú hriechom... A tí najzbožnejší sa modlia denne aj 20 desiatkov ružencov... Každý Otčenáš, každý Zdravas, každé Sláva Otcu... je hriechom. 20x 12 (desať Zdravas, otčenáš, sláva)= 240 hriechov za deň iba z modlitby ruženca... Ateisti, alebo povrchní katolíci budú na tom v deň súdu lepšie.

Prís 28:9 Kto odvracia svoje ucho, aby nepočul zákona, toho i modlitba je ohavnosťou.

Prís 15:8 Obet' bezbožných je ohavnosťou Hospodinovi; ale modlitba úprimných sa mu líbi.

Modlitby tých ktorí patria Bohu, či tých, ktorí ho hľadajú s úprimným srdcom, tých modlitby sa líbia Bohu. A kto sú tí úprimní hľadajúci? – to sú tí v ktorým už pravda evanjelia otvára oči. Čiže už začal u nich proces obrátenia, znovuzrodenia, ktorý dokončia krstom.

O Bože zachráň našich nábožensky zbožných príbuzných z týchto množení hriechov a daruj im večný život. Prosíme ťa o to v mene Pána Ježiša Krista.

Takto autor dostal aj odpoveď na jeho teologické nezmysly, ktoré podáva pod hore uvedeným nadpisom.

Jeho argumenty nechcem radšej pomenovať správnym slovom:

Autor: „Učenie o večnom ohni je plné nezrovnalostí“ – áno, ale iba pre neveriacich, iba pre tých, ktorí nepoznajú pravdu a Božiu spravodlivosť.

Autor: Buď veríme v nesmrteľnú dušu, alebo vo vzkriesenie pri druhom príchode Pána Ježiša

Tu jasne vidno, že autor (a Adventisti) neveria v nesmrteľnú dušu, lebo veria vo vzkriesenie duše pri príchode Pána Ježiša. A pri tomto zabúdajú aj na ducha človeka.

Autorovi by som položil otázku: A duch znovuzrodeného človeka, v ktorom je Boží Duch naveky, ten kde spí?

A ďalej začne autor používať typicky Adventistické argumenty keď chcú na biblické učenie uvrhnúť zlé svetlo: To sa vyskytuje v platonizme... a používa k tomu verše, kde nerozlišuje mŕtvosť ducha, tela, či Biblické pravdy o mŕtvych.

Autor potom všetko zakončí vetou: nie je možné zladit' diametrálne rozdielny prístup gréckej filozofie k otázkam nesmrteľnosti a nesmrteľnej duše s biblickým poňatím vzkriesenia a súdu..

Žiaľ pre neveriacich Adventistov je to nemožné a vidíme, ako sa autor na biblické pravdy a skutočnosti vracia, že to je grécka filozofia, platonizmus a tak nevedomého čitateľa privádza do odmietnutia biblických právd o večnom pekle .

Nielen v tomto učení o mŕtvych a súdoch ale aj v iných učeniach (napr.aj o sobote) sa Adventisti nepoznajú Písmo odvolávajú na pohanské kultúry či pri niektorých pasážach rovnako ako katolícki teológovia sa vyhovárajú na autorov biblických textov, ktorá z tej doby preniesli vtedajšie pohanské názory do Biblie. A tak vlastne poslucháčom degradujú dokonalé slová samotného Boha na názory pisateľa a jeho vtedajšie pohanské vnímanie. Dokonca o dokonalom Božom slove Adventisti viackrát hovoria, že je nedokonalé, lebo pisateľ tam pridal grécku filozofiu, či popísal názory filozofov vtedajšej doby tu konkrétne platonizmu.

V katolíckom seminári sa práve kvôli tomu učí najprv filozofia, aby seminaristom zdegradovali Božie slovo a ukázali aj to, že iba skrze pochopenie filozofie aj Aristotela aj Platóna sa dá pochopiť Písmo...

Ďalší nadpis na tretej strane znie:

Rôzne pohľady na pekle.

V prvom odseku cituje rôzne ľudské obrazné prirôvnania na rôzne situácie: **Je tu horúco ako v pekle, pekle v medziľudských vzťahoch... tvrdí, že ľudia to majú z predstáv kresťanskej viery.**

Potom autor podáva o rôzne ľudské, čináboženské predstavy o pekelnom mieste, ktoré pomiešal s Biblickými, aby čitateľ ľahšie odmietol biblické pravdy o večnom pekle: **že pekle je pod zemou, že sa tam smažia ľudia, alebo ich duše sa tam smažia, že duša odchádza do očistca...**

A na štvrtej strane autor začína s výpočtom pohanských náboženstiev a ich učení o pekle: o folklóre o mytológii, v rôznych krajinách v rôznych kultúrach...

Tak autor Biblické pravdy o večnom pekle dáva na roveň s pohanskými výmyslami

A nasleduje odsek kde autor chce znova zdiskreditovať Božie slovo:

V SZ nikde nenájdeme učenie podobné náboženstvám antickej kultúry, pokiaľ ide o posmrtný život. Ale v období medzi Starým a Novým zákonom prišli židia do styku s Peržanmi a Grékmi, ktorí mali dobre vypracovanú teóriu o svete mŕtvych a niečo z nej prijali.

Autor tým chce povedať: SZ učenie o pekle je to správne (a preto ADv vytvorili učenie o pekle zo SZ – viac na budúce) a NZ učenie o pekle je už pomiešané s pohanskými dobře vypracovanými teóriami o pekle. Tým znevážil Nový zákon a dáva mu punc nedôveryhodnosti. Tak naznačuje hľadajúcemu človeku, že sa nemôže rovnako ako v katolicizme spoliehať na to, čo je napísané v Písme, ale musí sa spoliehať na bádanie teológov Adventizmu, či katolicizmu.

A my už vieme, že čo teológ, to iné teórie. A tak potom sa musia Adventisti spoliehať na Generálnu konferenciu a Katolíci na Magistérium, ktoré im vyselektujú názory teológov. A do svojho učenia vyberú pre konkrétny čas konkrétne názory, ktoré ale zmiešajú s názormi svojich prorokov, či vidcov, ktorým schválili zjavenia, či ich ustanovili ako učiteľov cirkvi.

Tento nadpis autor končí ako vždy bludnými vetami:

Autor: Myšlienky o pekle prenikajú do kresťanstva z apokryfnej literatúry. Až v 13 storočí sa upresňuje viera v pekle v katolíckej teológii. Najnovší katolícky katechizmus v paragrafe 1035 hovorí o existencii pekla, jeho večnom trvaní a o večnom ohni.

Až mi žily trhá, ako autor bezbreho tára piate cez deviate a snaží sa to pripísať (rovnako ako ADV nedeľu) katolíckemu učeniu vzniknutosiemu v histórii ďaleko po Kristovi.

Popiera tak večné peklo a večné muky popísané v Božom slove a na tomto mieste ich pripisuje platonizmu a katolicizmu.

Na 4 strane je ďalší nadpis:

Výskyt termínu „peklo“ v Biblii

Voľne prekladám autora: Etymologicky peklo vzniklo zo slova „smola“ a vplyvom kresťanstva prešlo slovo „smola“ na „peklo“

Potom autor poukazuje na rôzne biblické slová, ktoré sú v kresťanstve pod slovom peklo:

Šeol – hebrejsky v SZ. Hrob, podsvetie, peklo, priepasť. A autor Adventisticky zákerne dodáva, že najlepší preklad by bolo hrob.

A hneď uvádza definíciu ADV: **Hrob je vlastne ríša mŕtvych, miesto pobytu mŕtvych. Mŕtvi sú v hrobe v stave nevedomia.**

Trochu ďalej píše: šeol je miesto kde spia, alebo odpočívajú mŕtvi.

A s týmito uzávermi z páru vytiahnutých veršov zo SZ autor a ADV pracujú vo svojom učení.

Tu na schéme vidíme, že šeol je miestom SZ veriacich, ktorí sú v inom oddelení ako neveriaci v Jahveho v Jahveho, čo ale autor nerozlišuje.

A dáva odkazy na citáty, kde SZ pisatelia Písma popisovali ako to v šeole je: že tam nemožno chváliť Boha (Ž 6,6); že tam nemôžu rozprávať o Božom milosrdenstve a vernosti (Ž 88,12; Ž 30,10)

A tu treba podotknúť veľmi dôležitú poznámku:

Adventisti zo SZ vytiahli k posmrtnému životu práve tie najposlednejšie verše, ktoré ale vytrhli aj z kontextu a v ktorých pisatelia písali o posmrtnom živote ako o niečom o čom nič netušia.

A miesta, kde SZ pisatelia písali Biblické pravdy dovtedy o šeole zjavené a na SZ až priveľmi dobre zjavené pravdy, tie ADV ignorovali.

Ako príklad uvediem Žalm 115 kde je to najchytřejšie rozpoznateľné, ako

Ž 115:17 Nie mŕtvi budú chváliť Hospodina a nikto z tých, ktorí zostupujú *na miesto* mlčania;

Tento verš ADV radi vyťahujú aj vo výkladoch ho radi spomínajú a ukazujú: aha ako autor píše, mŕtvi nemôžu chváliť Boha, lebo sú na mieste spánku, na mieste nevedomosti.

Ale nasledujúci verš, ktorý úplne ignorujú znie:

Ž 115:18 ale my budeme dobrorečiť Hospodinovi odteraz až na veky. Hallelujah!

A tu máme zjavenú SZ biblickú pravdu, že spravodliví v SZ šeole chvália Boha.

A z toho sa dá hneď vyložiť verš pred tým – neveriaci sú mŕtvi (z učenia NZ vidíme mŕtvi duchom) preto nikdy nebudú chváliť Boha.

A podobne to uvidíme pri rôznych pisateľoch SZ listov. Spomínajú ako v šeole nemožno chváliť Boha, ako nemožno o Božom milosrdenstve v šeole rozprávať. Tohto sa ADv chytia, dajú to do náuky a ignorujú verše v ktorých tí istí autori aj písali o vtedy zjavených pravdách Božích o šeole.

Ďalšia Biblická pravda nám hovorí o tom, že Boh v SZ nezjavil úplne niektoré učenia, až kým svetlo pravdy tu na tento svet neprinesol sám Boh ľuďom osobne v osobe Ježiša Krista.

Nový zákon je dokonalé svetlo, Starý zákon tieňom. Ježiš Kristus je to svetlo a ON prišiel, zjavil a objasnil a dal všetko na pravú mieru to, čo bolo tieňom tohto novozákonného svetla v Starom zákone.

Hebr 10:1 Lebo zákon majú iba tôňu budúceho dobrého, nie sám obraz vecí, nemôže nikdy obeťami, tými istými každého roku, ktoré ustavične donášajú, zdokonaľiť tých, ktorí prichádzajú.

A rovnako nielen obeť, ale všetky Sz pravdy a nariadenia boli len tieňom NZ vecí, tieňom Krista, ktorý nám všetko zjavil a objasnil. (Kol 2,17)

Pisateľom SZ kníh Písma Boh nezjavil o pekle veľa preto, aby vynikol Kristus jeho svetlo a Božie pravdy zjavené PRIAMO NÍM a v ňom.

Napriek tomu Adventisti vytvárajú svoje učenie nielen o pekle, ale aj iné svoje učenia vrátane soboty.

Zaujíma ich tieň, z ktorého vyťahnu tie najzahalenejšie veci, skutočnosť ignorujú, alebo zosmiešňujú.

Autor potom predkladá Jóbove verše o hrobe, kde je prach, kde sú červy a rozklad a Jóbove slová pripisuje palestínskemu popisu hrobu.

Ale vidíme že tu niet nad čím teologizovať - prach a červy a rozklad platí pre telo a nie pre dušu a ducha. Nerozoznávajú ani jednoduché verše.

Autor pridáva Jánov verš, kde sa píše, že pri vzkriesení povstanú všetci zo svojich hrobov. (Jn 5,28)

Ale tu tiež niet nad čím rozmýšľať, pretože z hrobov môže povstať len to, čo bolo do nich vložené a to je telo. V celom verši im svieti jediné slovo: hrob. Ostatné slová a kontext kvôli žiare tohto slova nevidia.

(Ž 16,10) Ďalej uvádza Dávidovu hlbokú dôveru v Boha: V moci podsvetia (šeole) ma neponencháš“ a primieša autor do toho - že v pozemskom hrobe Dávida neponechá.

No tu Dávid jasne hovorí Biblickú pravdu, že v šeole duše spravodlivých nebudú ponechané. Po smrti Pána Ježiša sa aj tak stalo a boli vyvedené do neba. Čo už absolútne v Písme nevidia.

Dnes katolíci v kostoloch čítajú v druhom čítaní:

„Ježiš Kristus je verný svedok, prvorodený z mŕtvych a vládca nad kráľmi zeme“ (Zjv 1,5)

Adventisti by tento verš vyložili: Aj Ježiš Kristus musel byť mŕtvy v hrobe, v stave nevedomosti.

Ale o čom hovorí tento verš: Ježiš Kristus bol prvorodený, podstúpil smrť a ako prvý z tých, ktorí kedy zomreli otvoril nebo pre všetkých spravodlivých. Tak ako prvý voviedol SZ spravodlivých z hádesu do neba a tam už idú potom všetci novozákonní priamo.

Kristus ako prvý spravodlivý a dokonalý po smrti tela musel prejsť bránami neba, aby potom ostané duše ktoré sa na neho nádejali v SZ a verili v NZ mohli vchádzať do neba. A tak aj Dávidovu dušu a nenechal ju v moci podsvetia. (šeolu)

Poznámka: Ďalšia Biblická pravdy nám hovorí, že toto nebo v ktorom sú teraz duše pri Bohu nie je konečné nebo, lebo po Tisícročnom kráľovstve bude ako definitívne nebo stvorené nové nebo a nová zem. (2Pt 3,13; Zjv 21,1; Iz 65,17; Iz 66,2)

Autor ďalej poznamenáva v druhom odstavci na piatej strane, že šeol= miesto, kde odpočívajú, spia mŕtvi a dokladá to odkazmi na verše SZ (Jób 17,13; Iz 38,18)

Na Izaiášovi znova vidíme ADV ignorantstvo kontextu. Najprv prečítam daný odkaz:

Iz 38:18 Lebo hrob ťa nebude oslavovať, smrť ťa nebude chváliť; nebudú očakávať na tvoju pravdu tí, ktorí zostupujú do jamy.

A o čom Izaiáš pred tým písal?

Iz 38:17 Hľa, moja horkosť sa mi zmenila na pokoj. A ty si ľúbil moju dušu a *vytrhol si ju* z jamy záhuby, lebo si zahodil všetky moje hriechy za svoj chrbát.

Jóbov verš:

Jób 17:13 / keby som *niečo* očakával, *jednako bude* hrob mojím domom; vo tme si usteliem svoju ložu.

Jób v súžení aj v kontexte hovorí o pozemskom hrobe, či o tom čo sa robí s telom v tomto hrobe.

Potom Autor vysvetľuje Novozákonné grécke slovo Hádes, ktoré bolo a je v NZ preložené rôznymi slovami: peklo, ríša smrti, hrob, smrť, svet mŕtvych

A mieša do toho zasa ADV učenie: Hádes je vlastne hrob, kam sa ukladajú mŕtvi. A ďalej zavádza: týmto spôsobom sa dá porozumieť všetkým výskytom tohto slova v Novom zákone. (Mt 11,23; Mt 16,18; Lk 10,15; Sk 2,27; Sk 2,31; Zjv 1,18; Zjv 6,8; Zjv 20,13-14)

Všetky NZ pravdy zjavené vo svetle o pekle hádže do jedného vreca so SZ slovom hrob, vytrhnutým z kontextu SZ.

Autor: až na jednu výnimku, kde sa tento termín objavuje v podobenstve (Lk 16,23) o jeho smyslu pojednám nižšie

To budeme aj m na budúce rozoberať.

Autor: voľne prekladám: Gehenna – toto slovo sa v NZ 12x sa vyskytuje. Prekladá sa to slovami peklo, pekelný oheň, zatratenie. 11x ho povedal Ježiš a 1x Jakub.

Autor: Gehenna je Grécke slovo: Ge Hinnom, čiže údolie Hinnom.

Je to údolie za južnou stranou starovekého Jeruzalema, ktorí sa používala ako jama na odpadky a smeti a a aj mŕtvolý zločincov tam hádzali. Aby ľuďom ukázali, že sú zatratení kvôli svojim skutkom. Pre židov bola najrozumiteľnejším obrazom druhej smrti.

Poznámka: juhozápadná strana Jeruzalema je presnejší výraz, Južná strana bola pole krvi – (H)Akeldamach, kde bolo pohrebisko cudzincov. Toto pole kúpili Veľkňazi za Judášovch 30 strieborných

Ďalej doplním: Názov údolia je podľa jeho pôvodného majiteľa. Ústím tohto údolia je Tófet (v preklade: pohrdanie, odpor) kde pohania prinášali obeť kanaánskeho bohu Molochovi. Obetným darom Molochovi boli deti. Židia sa obetí svojich detí Molochovi tiež zúčastňovali. (Prečítajte si Jer 7,30-34, 1Kroník 28,3; 2Kroník 33, 6 + kontexty) Keď zbúrali Molochov oltár až potom sa z tohto miesta stalo smetisko.

Autor: Gehenna je miestom trestu, skutočného zničenia.

Hneď autor podá Adventistický blud o zničení a nejestvovaní a na základe toho zneuguje všetky ďalšie verše Písma.

Dnes sme čítali v 9 kapitole Matúša o gehenne v týchto veršoch: (v kázni stručne spomeniem podčiarknuté, vnímajme, či tieto slová hovoria o nejakom ukončení, či zničení niečoho):

Mk 9:42 A ktokoľvek by pohoršil jedného z týchto maličkých, veriacich vo mňa, tomu by lepšie bolo, keby mu bol mlynský kameň zavesený okolo šíje, a bol hodný do mora.

Mk 9:43 A keby ťa pohoršovala tvoja ruka, odtni ju; lepšie ti je vojsť do života bezrukému, než aby si mal dve ruky a odišiel do pekla, do toho neuhasiteľného ohňa (gehenna),

Mk 9:44 kde ich červ nezomiera, a oheň nehasne.

Mk 9:45 A keby ťa pohoršovala tvoja noha, odtni ju; lepšie ti je vojsť do života beznohému, než aby si mal dve nohy a bol hodný do pekla, do toho neuhasiteľného ohňa (gehenna),

Mk 9:46 kde ich červ nezomiera, a oheň nehasne.

Mk 9:47 A keby ťa pohoršovalo tvoje oko, vylúp ho; lepšie ti je vojsť do kráľovstva Božieho jednookému, než aby si mal dve oči a bol hodný do ohnivého pekla (gehenna),

Mk 9:48 kde ich červ nezomiera, a oheň nehasne.

Nič z toho nám nevyplývalo, že by text hovoril o niečom konečnom. O mieste úplného zničenia.

Ba práve naopak:

Takže podľa slov Pána Ježiša vidíme, že poukázanie na údolie Hinnom je o tom, že: existuje OHNIVÉ PEKLO, NEUHASITEĽNÝ OHEŇ, kde červ nezomiera a oheň nezasína.

Ale Adventisti a autor chápu slovo Gehenna nie podľa slov Pána Ježiša, ale podľa svojich teórií.

Namiesto jasných Ježišových slov si vytvorili opak slov, čo Pán Ježiš povedal. Údolie Hinnom si vyložili historicky, tvrdia:

Tak ako oheň v tomto údolí raz dohasol a ako červy v tomto údolí už dožrali čo sa dalo, tak toto smetisko už neexistuje a rovnako aj peklo prestane existovať, keď oheň dohasne a červy dožerú čo bude treba.

Smeti, či mŕtvolu zločinca, či zdochlina zvieratá bola hodená do údolia na smetisko a zhorela a zožrali ju červy. Odpad, smeti boli hodené, zhoreli a už neexistujú.

Ku tomu ešte Adventisti prekrúčia aj slovo „**večný**“.

Ak sa hovorí o pekle, slovo „večný“ pre ADv znamená konečný

Večný = konečný.

A čo sa týka neba, slovo večný znamená podľa ADv skutočne večný.

Napriek tomu, že slovo večný týkajúci sa neba a pekla spomína pod jedným slovom „aionios“, Adventisti toto slovo rozdelia na pri pekle na konečný a pri nebi na večný.

Príklad:

Mt 25:46 A títo pojdú do večného trápenia, ale spravodliví do večného života.

Tento verš Adventistom znie takto:

A títo pôjdu do večného pekla, ktoré zanikne ale spravodliví do večného neba, ktoré bude naveky.

Verše: kde červ neumiera a oheň nezhasína vôbec nie sú synonymom, pre niečo končiace, ale večné.

Pán Ježiš dával za príklad údolie Ge Hinnom, lebo stále tam tlelo, horelo a horelo, stále tam červy žrali a žrali.

Do svojich slov Pán Ježiš vložil slová Oheň a červ.

Ak by chcel Pán Ježiš použiť slová na dočasné peklo, tak by hovoril o mŕtvolách a smetiach, ktoré zanedlho zhoreli, či boli zožraté červami.

Ale Pán Ježiš hovoril o červoch, ktoré stále žrali a o ohni, ktorý stále horel a horel.

Každé slovo v Písme je podstatné.

V tomto krátkom odseku (Mk 9,42-48) Písma Pán Ježiš večnú gehennu potvrdil 3x (2x neuhasiteľný oheň a 1x ohnivé peklo) a ku tomu trikrát dve jasné slová o večnom trvaní. (neumiera, nehasne)

Podobný verš máme u Matúša:

Mt 18:8 A jestli ťa pohoršuje tvoja ruka alebo tvoja noha, odtni ju a zahod' od seba. Lepšie ti je, aby si vošiel do života chromý alebo okyptený, než aby si mal dve ruky a dve nohy a bol uvrhnutý do večného ohňa.

V tomto verši slovo večný oheň je v gréčtine napísané a v slovenčine preložené tak, ako je napísané – ako večný oheň) Nie ako údolie Ge Hinnom, ale ako večný oheň.

Pomerajúc podobný verš vidíme, že večná gehenna u Mareka je tiež večný oheň u Matúša.

Autor: Gehenna má mnoho synonym čí ekvivalentov.

Myslí tu ADv Gehennu, ako miesto skutočného zničenia.

Keď to ale vyjadríme Biblicky, tak je to večné „Večné peklo“ má viacero ekvivalentov, jedným z nich je večná Gehenna.

Autor k tomu uvádza verše Písma: večný oheň (Mt 18,8; Mt 25,41) (vyzerajú tieto výrazy ako miesto skutočného zničenia? Nie)

oheň neuhasínajúci (Mt 3,12; **Mk 9, 44-48**) (vyzerajú tieto výrazy ako miesto skutočného zničenia? Nie),

oheň a červ (Mk 9,48 zrovňaj Iz 66,24), (Autor asi „zabudol“ dopísať: neumiera, nehasne vyzerajú tieto výrazy ako miesto skutočného zničenia? Nie)

pec ohnivá (Mt 13,42), (Zabudol dopísať: tam bude plač a škrípanie zubami, ale o zániku ani slovo)

ohnivé jazero (Zjv 20,14) alebo jazero ohňa a síry (Zjv 14,10; Zjv 19,20; Zjv 20,10 podľa Gn 19,24, Ž 11,6 čo bol trest na Sodomu a Gomoru)

zabudol dôležitý biblický opis: jazera ohňa a síry z kontextu:

Zjv 14:10 bude aj on piť z vína hnevu Božieho, z nemiešaného, ktoré je naliate v poháre jeho hnevu, a bude sa mučiť v ohni a síre pred svätými anjelmi a pred Baránkom,

Zjv 14:11 a dym ich mučenia bude vystupovať na veky vekov. A nebudú mať odpočinku ani vodne ani v noci, tí, ktorí sa klaňajú šelme a jej obrazu, a jestli niekto prijme znamenie jej mena.

(vyzerajú tieto výrazy ako miesto skutočného zničenia? Nie),

trápenia a múk (Zjv 14,10; Lk 16,23; Lk 16,28; večný trest (Mt 25,46) a vonkajšej temnoty (Mt 8,12; Mt 22,13; Mt 25,30)

Zasa zabudol Biblický opis miesta trápenia a múk, (na vek vekov, nebudú mať odpočinku vo dne v noci)(vyzerajú tieto výrazy ako miesto skutočného zničenia? Nie)

večný trest (Mt 25,46)

Vyzerá slovo večný ako konečný? nie

a vonkajšej temnoty (Mt 8,12; Mt 22,13; Mt 25,30)

zabudol: tam bude plač a škrípanie zubami, ale o zániku ani slovo

Vidíme, že autor farizejsky zavádza a asi očakáva, že poslucháči si tie verše asi nepozrú.

.....

Autor: Ján nehovorí o gehenne, ale o zahynutí. (Jn 3,16)

Jn 3:16 Lebo tak miloval Bôh svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.

Tu autor primieša jeden verš so slovom: nezahynul, ktoré navodzuje dojem, že niekedy niečo skončí, zahynie.

Autor pokračuje: o Božom hneve, ktorý trvá (Jn 3,36)

Jn 3:36 Kto verí v Syna, má večný život; ale kto nie je *vo viere* poslušný Synovi, neuzrie života, ale hnev Boží zostáva na ňom.

Tu autor dobre píše. Boží hnev je naozaj trvá, nekončí. Trvá.

.....

Autor: O smrti (Jn 6,50; Jn 8,21; Jn 11,25)

Ak je slov smrť v Písme, AdV automaticky vždy tým myslia koniec či pozemského, či všetkého. Vôbec nerozlišujú smrť tela a smrť duchovnú či kontext okolo slova „smrť“

Okrem samotného slova smrť sa v Písme sa píše aj o prvej smrti, (telesná smrť) aj o druhej smrti, (Zjv 2,11; Zjv 20,6; Zjv 20,14; Zjv 21,8)

Zjv 21:8 Ale bojzlivým a neverným a ohavným a vrahom a smilníkom a čarodejníkom a modlárom a všetkým ľhárom *bude* ich diel v jazere, ktoré horí ohňom a sírou, čo je druhá smrť.

Druhá smrť je, že neveriaci v pekle horia a horia a horia. Je to konečný život bez Boha.

Autor: o súde ako konečnom odsúdení (Jn 5,24; Jn 5,29)

Prvý verš hovorí o to, že kto verí, nepôjde na súd, lebo už prešiel zo smrti do života, čiže cez súd.

Druhý verš hovorí o neveriacich, ktorých telá budú vzkriesené a súdení budú v telách za ich hriechy, čo je časť pravdy a Zjavenie dokončuje túto pravdu o uvrhnutí do večného ohnivého pekla, Takže autorovi znova nevyšli verše.

Autor: o temnotách (Jn 12,46)

Tento verš ale nehovorí o niečom konečnom, ale o nekonečnom. Zostane v tme, ten, kto v neho neveril aj po smrti. Tento verš je len časť Biblickej pravdy a z toho nemožno vyvodzovať záver.

Jn 12:46 Ja som prišiel svetlo na svet, aby nikto, kto verí vo mňa, nezostal vo tme.

A tu sú ďalšie časti biblickej pravdy ku vonkajšej tme:

Mt 22:13 Vtedy povedal kráľ posluhovačom: Sviazte mu nohy aj ruky a vezmite ho a vyhodte ho do vonkajšej tmy! Tam bude plač a škrípanie zubami.

Biblická pravda znie: napriek tomu že v pekle bude deň a noc (Zjv 14,11, napriek tomu v pekle cez deň nebude svetla. Z nášho pozemského vnímania si môžeme dať príklad polárneho dňa, kedy je stále tma. (šero) Čiže v pekle bude stále vo dne aj v noci tma (Mt 22,13; Mt 25,30)

Tí, čo budú v nebi, tí budú vo svetle, **lebo Boh bude svetlom:**

Zjv 22:5 A noci tam už nebude. A nebudú potrebovať svetla sviece ani svetla slnca, lebo Pán Bôh ich bude osvecovať, a budú kraľovať na veky vekov.

Autor: o odrezaní (Jn 15,2)

Ale tu verš hovorí o človeku, ktorí si hovoria „kresťan“, ale neprináša ovocie. Čiže o človekovi, ktorý navonok vyzerá ako kresťan, ale jeho skutky dokazujú, že ním nie je. Odrezaný bude v tomto pozemskom živote od pravého viniča.

Autor: o vyvrhnutí (Jn 15,6)

Autor ale „zabudol“ na druhú časť verša, ktorá hovorí o nekončiacom horení:

Jn 15:6 Keby niekto nezostal vo mne, vyhodí sa von ako letorast a uschne, a soberú ich a hodia na oheň, a budú horieť.

Autor piatu stranu zakončuje zavádzajúcimi slovami:

Keď si uvedomíme túto skutočnosť, bude nám jasné, prečo Ježiš tak často používal „údolie Hinnom“, keď chcel vhodne popísať stav zatratených.

Takže autor vytiahol verše o večnom pekle a utrpení a spolieha sa na to, že poslucháči si ich nepozrú a chytia sa na autorove Adv teórie o zničení, o konci pekla.

Autor: Keď si čitateľ Nového Zákona jednoducho zamení grécke slovo „Gehenna“ za „zničenie“, „zatratenie“, „miesto záhuby“, alebo „miesto skazy“, v žiadnom z nasledujúcich veršov kde sa objavuje slovo „peklo“ (Mt 5,22; Mt 5,29; Mt 5,30; Mt 10,28; Mt 18,9; Mt 23,15; Mt 23,33; Mk 9,43; Mk 9,45; Mk 9,47; Lk 12,5; Jk 3,6) nebude mať problém z pochopením jeho zámeru a zmyslu.

Tu je tých 12 miest, kde sa vyskytuje slovo Gehenna v NZ

Inak povedané čo chce autor povedať: nahraď si Novozákonné slová o večnom pekle za slová zničenie, záhuba, zatratenie a nebudeš mať problém s pochopením toho, že peklo je konečné.

Žiada ako katolícke vedenie od ľudí poprieť to čo ľudia v Biblii vidia na rímske videnie toho čo tam oni vidia.

Tartaros

Autor: v 2Pt 2,4 sa objavuje grécke slovo „tartaroun“ čo znamená „Uvrhnúť do tartaru“ Peter, ktorý písal kresťanom žijúcim v helénskej kultúre používa tento pre neho známy špecifický termín, ale používa ho inak, ako grécka mytológia. Tomuto slovu, ktoré sa dá preložiť ako „priepasť podsvetia“ zrejme dáva obrazný význam „väzenie“.

Aj tu vidíme, že teológovia nevykladajú Božie slovo Božím slovom ale pomocou dohadov, pohanstva a výmyslov, čo im prišli na um definujú termíny Božieho slova.

Prečítam Petrov verš:

2Pt 2:4 Lebo ak Bôh neušetril anjelov, ktorí zhrešili, ale *ich* v reťaziach mrákoty uvrhnul do podsvetného žalára a strážených vydal súdu

(pozri aj Kol 2,14; 1Pt 3,18. Ježiš zostúpil do najhlbšej časti pekla, aby tam démonom, ktorí budú uväznení do súdu - po Tisícročnom kráľovstve - zvestoval svoje víťazstvo nad nimi)

Tartaros je najhlbšia jama v hádese, kde sú uväznení niektorí démoni a budú tam do dňa súdu, kedy budú definitívne uvrhnuté do večného ohnivého jazera

Čiže nespravodliví sú v hádese, ale nnie sú v kontakte s démonmi uväznenými v hádese, lebo oni sú ešte v nižšej časti hádesu.

Lk 8:31 A prosili ho, žeby im nenariadil odísť do priepasti.

Démoni prosili Pána Ježiša, aby neboli uvrhnutí do priepasti v najhlbšom hádese a preto ich Pán Ježiš poslal do sviň. A tak mohli na zemi škodiť ďalej keď vyšli zo sviň.

Povieme si: ved' ich mohol ich definitívne uvrhnúť do žalára, aby neškodili na zemi. Ale Pán Ježiš to neurobil, lebo ešte neprišla ich hodina skončenia pôsobenia na zemi.

Potom máme podobné slovo na priepasť hádesu: „Abussos“, (doslovný preklad znie: **pekelná jama** a vyskytuje sa 7x v Písme) niekoľko krát je použité v Zjv 9 1-12, odkiaľ budú démoni vychádzať, aby na zemi škodili. Čiže toto je zasa trochu iné miesto v hádese, oproti tartaru. Lebo tí v Tartare budú do dňa súdu, títo v abussose prídu ale škodiť na zem pred Pánovým dňom, pred Tisícročným kráľovstvom.

V Zjv 9,11 je aj meno anjela - šéfa tejto priepasti.

V Zjv 17,8 je popis toho, ako démon z tejto priepasti posadne Antikrista a predvedie ľudu falošné zmŕtvychvstanie

Slovo „abussos“ je aj v Zjv 20,3, kde bude na tisíc rokov uvrhnutý, zviazaný satan a jeho anjeli.

Poznámka: V Zjv 12,8-9 je zasa popis ako z ponebeských oblastí budú zvrhnutí démoni pred druhým príchodom Pána, pred Tisícročným kráľovstvom. Čiže démonská invázia na zemi bude vtedy aj z pekelných jamy (abussos) aj z ponebeských oblastí.

Autor: Podľa Petra sú padlí anjeli uväznení na našej zemi ako vo väzení (žiadne špecifické miesto sa neudáva) a čakajú na súd.

Podsvetný žalár neznamena pod svetom. Podsvetie je hádes a sú pod hádesom. A nie je to na zemi.

Kde je hádes, nedá sa to biblicky niekde umiestniť.

Autor: v Biblickom texte sa neudáva nič o tom, že by títo anjeli alebo démoni boli vykonávateľmi trestu nad zatratenými hriešnikmi, a nie je tu ani zmienka o večných plameňoch:

1. Autor naráža na katolícke vnímanie pekla, kde démoni mučia ľudí. A autor dobre hovorí, že démoni nebudú nikoho trestať, mučiť. A Biblická pravda nám aj hovorí, že démoni ale budú tiež mučení ako neveriaci podľa stupňa svojho démonského pôsobenia.

2. Ľudia, čo sú v hádese trpia. Nie sú vo večných plameňoch, ale budú až po Tisícročnom kráľovstve keď dostanú svoje vzkriesené telá. Títo démoni z podsvetia tiež budú vo večných plameňoch až po tejto dobe. Na základe veršov pri sviniach – aby ich predčasne Pán nemučil, (Mt 8,29) vyplýva že démoni v spodnej časti hádesu sú tiež mučení.

Autor: Súhrnne sa dá povedať, že slovo „peklo“ má dva správne základné významy: (1) hrob – miesto, kde odpočívajú mŕtvi

Tak toto je ADv klamstvo a ako sme si ukázal iaj si ešte ukážeme na budúce, pramení to z nepochopenia aj Starého Zákona. Napriek veršom, ktoré autor uvádzal a ktoré jasne hovorili o večnom pekle autor zasa klame.

Autor: (2) ohnivé jazero, miesto budúceho trestu pre všetkých bezbožných (čo je zatiaľ pravda, kým to nepobabre ADv bludmi):**miesto konečného zatratenia všetkého zla, hriechu a všetkých tých, ktorí sa s tým stotožnili: bezbožných padlých anjelov i satana. Je to niečo, čo sa odohrá na konci dejín tohto sveta na povrchu zeme, pretože na bezbožných padne oheň z neba (Zjv 20,9) čo bude ohnivé jazero v ňom všetci bezbožní úplne zhoria.**

Večné zamieňa za konečné.

Oheň v Zjv 20,9 sa týka smrteľníkov na konci Tisícročného kráľovstva. Oheň ich strávi, pohltí. Ale potom ale nasledujú verše, kde sú títo strávení, pohltení ohňom súdení a uvrhnutí do ohnivého jazera.

A potom už autor do ďalšieho o boháčovi a Lazárovi len filozofuje.

K budúcej kázni za domácu úlohu si môžete vypočúť kázeň o boháčovi a Lazárovi. Budeme ďalej rozoberať autorove výmysly na tento príbeh a podoprieme si Biblické pravdy ďalšími argumentami.

Modlitba:

Nebeský Otec. Znova a znova sa presviedčame, že keď sa držíme IBA tvojho slova, nezvedie nás žiaden služobník pekla k popretiu večného pekelného utrpenia či samotného pekla. Prosíme ťa za všetkých neveriacich hlavne za našich príbuzných, ktorí sú podvedení služobníkmi pekla v katolíckom výklade posmrtného života a tiež tých, ktorí v pozemskej smrti vidia úľavu od pozemských bolestí a trápení, aby skrze večné pekelné utrpenia pochopili, že nič z toho smrťou neskončí, ale po smrti bude pokračovať a to v oveľa väčších bolestiach a trápení aké doteraz prežívali. Zachráň ich skrze slová evanjelia a pochopenie Tvojej spravodlivosti. Prosíme ťa o to v mene nášho Pána Ježiša Krista. Amen